
PRAEFATIO.

REM neque inutilem, neque ab officio & vitae Meae instituto alienam, Me facturum existima- vi; si praecipua adversus ple- rosque morbos auxilia, quae aut longa experientia dedici, aut legitima ratiocinatione excogitavi, in publi- cum ederem. Artis autem praecepta & viam medendi potius, quam morborum definitiones aut descriptiones tradere; & medicamenta usu comprobata, non conjecturas ingenio fictas, proponere statuo. Et quoniam consilium non est de universa medicina commentarios scribere, usitatum in libris Medicorum ordinem non servabo; horis enim subssecivis ex *Adversariis* Meis ea, quae usui fore opinabar, transcripsi; in mentem simul, quantum potui, revo- cans quaecunque in singulis morbis profuisse, aut nocuisse memineram. *Sic enim orta est medicina, subinde aliorum salute, aliorum interitu, perniciosa discernens a salutaribus (a).* Qua- propter neque de ipsa scientiae medicae con- stitutione, ut ita dicam, verba facturum sum; nec quantum illa vel *rationalis*, vel *empirica* sit, disceptaturus. Operae potius pretium erit, quae in utramque partem disputant Medici, qui aut

ar-

(a) *Celsus in Praefat.*

P R A E F A T I O.

artem rationalem, aut usum tantum sibi vindicant, apud Celsum legere, qui sententiam suam super tota hac re dilucide & sapienter exposuit (a). Nullam autem ex his, quae opera saepe tumultuaria feci, gloriolam aucupor. Animadvertit enim jam olim medicinae pater Hippocrates, *majorem conquestionem, quam honorem, sortitam esse artem nostram* (b). Ita nimirum fert hominum natura, in aliorum reprehensionibus nimia plerumque & prodiga, in laudationibus vero parca & avara. At haec forsitan de medicina querela levis videatur; gravior autem illa, quam alibi affert; *Videre Medicum terribilia, contrectare acerba, & ex alienis calamitatibus proprias sibi capere molestias.* Quid autem humanius, vel homine etiam Christiano dignius, proferri potest; quam aliorum malis commoveri, perinde ac si sua essent (c).

POSTULABAT quidem instituti hujus ratio, ut aliorum Medicorum errores interdum monstrarem; id autem ea semper aequitate feci, qua ipse Meos emendari velim. Conjecturis saepe ars nostra nititur; neque id sperandum, ut perpetuo quis collinœt. Quocirca nec Me puduit, quae quandoque ipse sive ignorantia, sive

(a) In Praefat.

(b) Ἐγὼ γε ἰδοὺς πλείονα μεμψιμοσίην ἢ τιμὴν κεκλήρωσθαι τὴν τέχνην. In Epist. ad Democritum.

(c) Ὁ μὲν γὰρ ἰητὸς ὀρέγ' τὰ δεινὰ, διγυάν' το ἀηλῶν, καὶ ἐπ' ἀλλοτρίῃσι ἔμφορῆσιν ἰδίας καρπῶται λόπας. Lib. De flatibus.

P R A E F A T I O.

sive negligentia, perperam fecerim, monere & agnoscere. *Convenit enim, ut ait Celsus, simplex veri erroris confessio, praecipueque in eo ministerio, quod utilitatis causa posteris traditur (a).* Illud autem facile percipiet lector, Me non sensu tantum, sed & ipsissima verba Celsi, ut res tulit, imitando exprimere voluisse; quod utinam sane facere Mihi saepius licuisset. Quo enim auctore potius uterer, quam eo, qui ex Graecis tam Medicis quam Chirurgis praecipua, quae ad artem nostram pertinent, in linguam Latinam elegantissime transtulit? Denique monendum est, medicamentorum compositiones, quibus utor, nisi aliter significatum fuerit, illas Me intelligere, quae in novissima *Pharmacopoëia Londinensi* exhibentur. Utcunque sit, gratum & acceptum habeant a Me cives nostri hoc quaecunque legatum, bono suo destinatum; & valeant.

(a) *Lib. VIII. cap. 4.*

C A.